

39. Ty ještěry, jenž na mé hlavě sedějí,
pro pejchu, mých vlasův krauzlování trápějí.
40. Pro smyslné hlídání hřešice s očima
od přeukrutných žab hrozně jsem mučená.
41. Ty šípy ohnivý, jenž uši pronikly,
poslouchání zpěvu hanebné písničky.
42. Ten plamen hořící, jenž z mé huby pálí,
sužuje mé pysky skrz hanebná líbání.
43. Též hadi, jenž hrdlo a prsa štípají,
trápí mě pro mé nestydaté objímání.
44. Mé ruce kousají dva vzteklý psy černý
pro mé dotejkání a hanebné činění.
45. Drak, na kterém sedím, jest největší trápení,
jenž trápí mou hanbu, kdež lítosti není.
46. Ach, ouve, nastojte, žádná muka není,
z pekla žádnéj nemůž být vysvobozený.
47. Vy všickni křesťané, jenž zde na světě jste,
pekelného ohně ujiti můžete.
48. Jen hříchy zkroušeně v zpovědi vyznejte,
pět ran Krista Pána bez přestání ctěte.
49. Promluvíc ty slova, zem se otevřela,
duše zatracená s drakem se propadla.
50. Pobožný pak kněží zůstali samotni,
tím smradem pekelným jsouce naplněný.
51. K příkladu křesťanům na světlo vydali,
by se do propasti pekla nedostali.
52. Ach, zpomni si na to, o křesťanská duše,
pozdrav nejsvětějších pět ran Krista Ježíše.
53. Tak se do radosti nebeské dostanem,
kdežto Boha chválit věčně nepřestanem.

Amen

*Nová píseň o přehrozném příběhu, který se z této
písni lépe vyrozumí muž*

1. Ach, poslyšte, lidé milí,
co vám zpívám v tu chvíli,
neb to slyšeno nebylo,
by tak nařikání bylo.
2. Od rodičů na své děti,
ach, Bože, popatř z výsosti,
neb nemůžu živu býti,
snad z toho musím umříti.
3. Já nešťastný otec starý,
tak jsem dočkal od své
dcery,
že mně teď do očí plije,
ze dveří ven vystrkuje.
4. A to všecko pro mou
starost,
že nemůžu pracovat dost,
jdi do pekla, šelmo stará,
i s tou bábou jdi na draha.
5. Pamatuj si, co teď mluvíš,
co za tebou stojí, nevíš,
bych ti ještě nebyl dobrý,
Bůh tě potrestat musí.
6. Dcera celá rozsteklená,
matce kolovrat chytila,
a o zem jí s ním uhodila,
za dveře ji vystrčila.
7. Tu ubohá stará máti
zůstala hned bez paměti,
tu dcera ji hned popadla,
za vlasy ji na hnůj vtáhla.
8. Lež tu, bábo proklatá,
nechť tě čert vezme do
pekla,
dveře hned před ní zavřela,
domů ji pustit nechtěla.
9. Matce z velké dešperace
div nepuklo v těle srdce,
po řebříku na půdu šla
a tam se hned oběsila.
10. Dcera ráno, hned jak vstala,
hned se po matce sháněla,
nikde se doptat nemohla,
kam by se matka poděla.
11. Šla na půdu, uhlídala,
matka na hůře visela,
štěpinou ji uhodila,
matka za ruce chytila.
12. Ona křičí hrozným hlasem:
Ježíš, Maria, pojdte sem,
kde kdo dobrý pomozte,
od těch rukou vysvobďte.

9. Paní cizoložná, když to uslyšela,
pro toho pátera hned sobě poslala.
10. Myslí, že se jeho nebude stydět,
ze svých cizoložných hříchů zpovídati.
11. Pročež on milerád k ní se dal najíti,
by moh hříšnou duši k spasení přivésti.
12. Zpovídala se jest s velikou litostí
a nad svýma hříchy plakala s hojností.
13. Kamarád pak toho kněze duchovního
klečel nedaleko od oltáře toho.
14. I ohlídnul se jest k téj zpovědnici,
uhlídal jest při tej cizoložnici:
15. Jak se zpovídala, z její huby mnohé
žaby jsou skákaly, to na zem v kostele.
16. Dále jest uhlídal přehrozného hada,
že chtěl z ní vylézt, majíc velké křídla.
17. Ale však zas zpátkem do ní se jest vmohl,
i ty druhé žaby za sebou jest vtáhl.
18. Když zpověď dokonal, kněz se pryč ubíral,
kamarád jemu vše na cestě povídal.
19. V kostele veliký že uhlídal zázrak,
tomu že jest pravda a že není jináč.
20. Pročež hned zpovědník počal se rmoutiti,
že se musí zpátkem zas k ní navrátiti.
21. Neb zajisté poznal tento kněz duchovní,
že snad zatajila velký hřích smrtedlný.
22. Ach, žalost zármutek, jak jsou zpátkem přišli,
náhlou smrtí umrlou tu paní našli.
23. Tito dva pobožní a kněží duchovní
tři dni nic nejedli, půst si umínili.

24. Maličký rozárky k pěti ranám Krista
pořád se modlili, a to věc jest jistá.
25. By se Bůh smiloval nad tou bídnou duší,
pobožnost konali, jak na kněze sluší.
26. Neb kam se dostala, aby ráčil zjevit,
zdaliž v nebi aneb v pekle jí ráčí mít.
27. Kristus Pán uslyšel to jejich modlení,
že skrz rozárky uctili jeho rány.
28. Nebo po třech dnech přišla na draku sedíce,
její hrdlo dva hadi štípající.
29. Dvě hrozné ještěrky na hlavě seděly,
dvě ukrutné žaby oči jí kousaly.
30. Její uši pronikly ohnivé šípy,
z huby vycházel jest plamen hořící.
31. Dva vztekli psi černí její tělo kousali,
na rukouch a nohách prsty jsou cucali.
32. Ona ale hrozně mluvit začala:
Co si mám počítí sobě já nešťastná.
33. Já jsem, která jsem se tobě zpovídala,
a z mý huby mnoho žab jsem vypustila.
34. Však to byly všechno jen všední hřichové,
které jsem vyznala v zpovědnici tobě.
35. Kamarád tvůj, jenž jest viděl toho hada,
bylo cizoložství, vyznat jsem nechtěla.
36. Hanbou převélkou jsem byla obklíčena,
v žádnéj zpovědi jsem vyjevit nemohla.
37. Protož žaby s hadem zpátkem se vrátily,
zpovídané hříchy platné nic nebyly.
38. Potom mě povolal Bůh z tohoto světa,
spravedlivým soudem odsoudil do pekla.

ti zlí hosti
trhat počali,
o zem s ní prali
a říkali:
[:Kýs, hle, matku
poslouchala
a nám v pekle pokoj dala.:]

26. Z druhé u kamen
vycházel plamen
jakýs sivý:
Z té, jež pravila,
že nehněvala
matky své,
[:lhala ráno, kněze klela,
matce do pekla velela.:]

27. Do pátého dne
v noci i ve dne
se trápila:
Když matka přišla,
ji ležet našla,
hned omdlela.
[:Padla, hořem se rozpukla,
ach, žalost veliká.:]

28. A ta nejmladší,
nejpobožnější
která byla,
ta z nich ostala,
hořce plakala,
litovala
[:nejvíce své matky milé,
že se rozpukla té chvíle.:]

29. A protož, dcery,
jste-li zlé který,
se napravte,
jenž starší máte,
a je hněváte,
o tom věřte.
[:Co vám za to přijde,
zvíte, prve než se nadějete.:]

30. Neníť ke zkáze,
nýbrž k vejstraže
ta novina,
mohou si děti
z ní příklad vzíti,
napomíná,
[:by dívky rodiče ctily,
pak v nebi s nimi bydleli.:]
Amen.

*Novina velmi žalostná, která se stala s jednou paní,
páchající ona cizoložství, to v Svatej zpovědi zamlčela,
jaký konec potom vzala a kam se dostala z této noviny
jeden každý náležitě vyrozuměti moci bude
S povolením duchovní vrchnosti. Předně v Praze, nyní
v Litomyšli, 1748*

Zpívá se jako: Amen, staniž se tak, Všemohoucí, atd.

1. Poslyšte, křesťané, žalostné noviny,
co vám chci zpívati nyní té hodiny.
2. Pro Bůh, polepšte se, nechtějte hřešiti,
hledte tento příběh vždy v paměti míti.
3. Pekelného draka zdetky vidíte,
co má znamenati, nyní uslyšíte.
4. Ach, slyšte, jak se jest s jednou paní,
která cizoložství páchala bez přestání.
5. Majíc svého pána, však jiné hleděla,
že se Pán Bůh hněvá, slyšet nechtěla.
6. Jednou si vzpomněla, že musí umříti,
ze svých velkých hříchův počet dáti.
7. Do toho města, kde měla přebývání,
přišli jsou pobožní dva dominikáni.
8. Z nichžto jeden měl moc Svátosti papežské,
rozhřešit ty hříchy, byť byly jak těžké.